

Bolna mati.

(Božična deklamacija.)

Božični večér, oj ti sveti večér, —
Najljubši večér si nam v letu;
Najlepši, najslajši brez vsakih primér
Po vsem si katoliškem svetu!

Se zembla raduje, raduje nebó
Nad srečo, ki dôšla stvarém je,
Se ángeljsko petje odméva ljubó
Nad srečo, ki dana ljudém je.

Veselo je vse in raduje se vse,
Kar diha, nocoj se raduje; —
A jedno srečé — oj revno srečé
V neznosni britkosti tuguje:

Deklici ubožni je mati zeló
Preljuba ji bolna je mati,
Topí se v bolésti srečé ji takó,
Da ni ji pod streho prestati.

Iz sóbice bôrne, kjer mati leží,
Deklétce na prosto ven žéne,
Na prosto, kjer burja neznansko bučí
In kápojo kaplje snežene.

Se bliža polnóč vže — in zvona se glas
Razléga v polnočni temíni,
Da maši polnočni se bliža vže čas,
Naznanja po vaški planini

In vérnikov tôlepe gor v cerkev hité
Spomin tu obhájat pri maši;
To noč da rodil se Zveličar nam je,
Rodil da se k spravi je naši.

Se k cérkvici tudi odpravi na pot
Deklétce v viharni tej noči;
A žalostna pot je, otožen jí hod:
S solzámi ga déklica moči.

Takó je deklétce v potoku solzá
Za matere zdravje prosílo;
Nje glas je prodrl oblake nebá:
Nebó ji je prošnjo spolnilo.

Kar diha — v tej noči raduje se vsé,
Kar gréde, živí — se raduje;
A jedno srečé, deklíce srečé
V neznanski bolésti tuguje.

Ko zmrzla in trudna do cerkve dospé,
Kjer vérnikov peva množica,
Za mátere zdravje prisrčne prošnjé
K nebésom pošilja deklíca:

„Oj Jezus premili, na bôrno deklé
Ozrí se nocoj na tem mesti,
Glej, vse se raduje, a moje srečé
Zalivajo britke bolésti !

Glej, mati preljuba domá mi leží,
Oh, dvojna jo táre nadlôga:
V bolezni in vbôstvu neznosno trpi
Na póstelji revni uboga !

Sirota ubožna kam idem jaz nàj,
Predraga umré če mi mati?
Od praga do praga, oh, kruha tedaj
Mi bode siroti iskatí !

Saj nimam očeta, ne bratov, sestrá, —
Kedaj so jih vže pokopáli! —
Je sáma, glej, mati mi bolna domá, —
Sve samí na svetu ostáli,

Usmili se tórej, usmili se je,
Se mene in mátere usmili;
Glej, dékle nedolžno pred tabo kleče
Te prosi, čuj, Jezus premili !

Če mati sirotina ozdravi mi spet
Izpôlnene vse so mi žélje;
Daj óno, ki vživa ga danes ves svet,
Še mójemu sreču veselje !“

dr. H. Z.

